

Dagbog Indlandsisen 2007 hold II.

Deltagernes efterskrift

03/06/07 14:41

Angmagssalik

Sidste afsnit af dagbogen skrives af ekspeditionens deltagere og vi vil gerne benytte denne lejligheden til at skrive et på bevingede ord om Guide Morten, som efter vores mening har skabt grundlaget for en fantastisk tur, sammen med Nerthus Explore. En tur som Morten med sin gode personlighed og store engagement har gjort både hyggelig, sjov og meget lærerig. Han har formået at forene vores forskelligheder og derigennem skabe fundamentet for den optimale oplevelse. Morten har altid været hudløs ærlig og været rigtig god til tidligt at taget hånd om spirende problemer. Igennem sin erfaring fra militæret har Morten udover en masse røverhistorier kunne bidrage med en konstruktiv opbygning af gruppen og givet et indblik i en anden måde at anskue og vurdere ting på. Morten har på sikker vis presset gruppen til at præstere sit yderste, og finde grænser der ellers ville være svære at finde andet steds og på anden vis. Vi ønsker alle at takke Morten for at havde ført os sikkert over Isen og vi ønsker ham alt muligt held og lykke med alle sine projekter. I skrivende stund, sidder vi på hotellet og fylder os med chips og sodavand. Dagen er gået med en fantastisk sejltur langs den smukke kyst ved Angmagsaliks fjord. Vi sejlede fra havnen kl.9.30 i en gammel isbryder. Skibets kaptajn var en gammel islænder, som for nogle år tilbage havde taget turen over Danmarksstrædet fra Island til Angmagsalik alene i sin isbryder, en bedrift der tog ca. 50 timer. Vi oplevede, at jo længere vi kom væk fra havnen desto mere pakkede isen omkring båden og til sidst kunne vi ikke komme længere frem. Vi fik lov til at hoppe ned på en stor isflage, hvor vi fik taget et par gode turistbilleder og det blev også til en lille sneboldkamp. Ekspeditionen var fra dag 1 en kæmpe succes. Grunde hertil var god forberedelse, et godt sammenhold og en stærk vilje til at gennemføre ekspeditionen. Vi føler alle at vi har fået et stort "Godkendt" stempel i livet bog og forlader hver i sær Grønland med en bagage som på mange måder for evigt vil ændre vores liv. Vi håber at Morten Grundsøe og Nerthus Explore vil forsætte med give mange mennesker muligheden for lignende oplevelser, som vi mener bør være alle forundt. Til vi ses der ude (og snart der hjemme),

Deltagerne på ekspeditionen som nu træder af til civil slinger...

Mission accomplished

02/06/07 14:40

Angmagssalik

Overskyet, men trods alt helikoptervej.

En pragtfuld opstigning igennem bræfaldet, historisk besøg på Dey2, krydsning af Grønlands højdyrg for at slutte af med at blive modtaget af de sne beklædte fjelde på østkysten. Alle kraftige ingredienser i 5 ugers aktivferie. Naturoplevelsen suppleret med den meget nære omgang med andre mennesker som hungre efter de samme oplevelser som en selv har været med til at skabe rammerne om en uforglemmelig ekspedition.

Efter ikke at være blevet afhentet i går var alle deltager utrolig spændte på, hvad dagen ville bringe og især om vi kunne få lokket en helikopter op og hente os.

I går da vi havde fået bekræftet at helikopteren var på vej afbrændte vi alt overskydende mad og brændstof for at reducerer vores samlede vægt i helikopteren. Så det var med stor skuffelse vi så helikopteren returnere uden os. Efter diverse samtaler med helikoptercentralen lykkedes det os omsider at få en helikopter frem under lidt opklaring i dag klokken 1500. Vi fik et varsel på 20 minutter, men allerede efter 5 minutter var lejren pakket sammen og vi stod alle på isen og spejdede forventningsfuldt udover fjeldene og ishavet med de store isbjerge. Den kom og i løbet af 5 minutter havde vi pakket den til briste punkt. Foran ventede en spektakulær flyvetur, lavt igennem smukke dale og højt over de snebeklædte toppe. En meget smuk tur som på fornemmestevis illustrerede, hvor enestående betagende og barskt Grønlands natur er.

Da vi ankom til Angmagssalik var der en bus klar til at køre os på hotellet tidsnok til at nå at kunne følge Danmark mod Sverige. Flere deltager valgte dog en hurtig gåtur igennem byen og ned i supermarkedet for at provianterer. Øl måtte desværre ikke sælges i dag lørdag og cola var udsolgt, det betød ikke så meget når man i stedet kunne købe mange andre savnede fornødenheder herunder en masse søde sager såsom kager og is.

Foran os venter en stor lækker aftensmenu med dertilhørende forfriskninger.

I morgens turdagbog vil udelukkende bestå af udpluk af deltageres egne oplevelser igennem hele ekspeditionsforløbet.

Som ekspeditionsleder takker jeg alle deltageren mange gange for, med deres konstruktive og positive holdninger, at have været med til at forme denne ekspedition meget professionelt.

Dag 26

01/06/07 14:37

Whiskey on the rocks

N 65 47,890 W038 29,404

Nat og morgen overskyet med frisk vind fra nord formiddag tiltagende vind fra øst og regn.

I dag har været afslutningen på en lang vandring, som for de fleste deltageres vedkommende begyndte i maj måned, hvor de tilmeldte sig turen. De blev bidt af det og fandt samtidigt firmaet pålideligt. En vandring som har udviklet deltagere fra individer med en drøm til personer der har vist overfor sig selv og de andre deltagere på teamet, at de er i stand til at træffe velovervejede beslutninger, gennemføre processen, med de skrammer det kan og vil give for til sidst at have gennemført ekspeditionen eminent.

I dag har jeg valgt at skrive turdagbogen personligt for bedre at kunne skildre de tanker og beslutninger man gør sig under sådan en tur.

En kendt kvindelig dansk bjergbestiger har en gang sagt, det er kontrasterne der supplerer hinanden. Det kan jeg kun bekræfte. Efter at have levet ekstremt primitivt i 25 dage, uden bad, privatliv og underlagt naturens kræfter kan vi nu se frem til at nyde kolde øl i baren, nyredte bløde senge,

forskellige varierede kostmuligheder i stedet for den til tider ensartede kost som frysetørret og langtidsholdbar mad er.

Det er ikke sorgen ved afsavnet af sine kære, men tværtimod en utrolig kraft der driver en mod det uudforskede, og som hvis man formår at dosere det korrekt, kan være med til at forstærke de følelser, man har til sine kære efter man er kommet hjem.

For eksempel hjalp min datter mig med at klargøre mit udstyr inden afgang fra Danmark. Hun så, hvordan jeg markerede alle enkel stumper med gult tape, for at kunne se hvad der er mit og hvad der ikke er. I et ubemærket øjeblik legede hun med tapen, og satte selv små stykker på mine skistave. De små stykker har hver eneste gang jeg har set dem undervejs varmet mit hjerte og på forunderlig vis mindet mig om hende.

Vi har haft vindstille med stærk polar sol, overskyet med kraftig vind, whitout, ekstreme frostgrader med snestorme, i alle tilfælde kæmper man sine kampe mod elementerne for til stadighed at opretholde momentum og dermed moralen i top.

Denne moral har været grunden til at vi i går kunne gå 48,1 km uden at det var i nærheden af at enkelte deltager begyndte at beklage sig. Samt at vi efter kun 5 timers hvile og spisning igen kunne gå 28 km i nattetimerne, hvor sneen ikke klamper under skiene.

Vi ankom til PU klokken 0400 og gik straks i gang med at ordne alt grejet så det var klar til transport. Alt blev vejret for at have en vægtoversigt klar til piloterne og pakket i så få tasker som muligt for at kunne være sikre på at der var plads til det hele i det begrænsede lastrum i helikopteren.

Herefter meddelte jeg til helikoptertjenesten at vi var klar til PU samt gav dem en øjeblikkelig vejrmedling omkring vejr-situationen på vores position. Alle var klar til at komme tilbage til civilisationen, men sådan skulle det desværre ikke gå.

Vi hørte helikopteren og så den ca 7 km mod syd, men af uransagelige årsager forlod den området og efter et kvarters forgæves venten kontaktede jeg flyvetjenesten for at få en melding. Den officielle begrundelse var problemer med tilisning af rotorblade og turbulens. I hvert fald returnerede helikopteren uden os og vi måtte i hast slå teltene op igen for at komme i ly for den tiltagende regn. Øv øv

PU er blevet udskudt indtil videre til i morgen tidlig klokken 0830. Så vi har lige fået en ekstra dag på isen foræret, hurraaaaa

Det giver der tid til at få fundet de sidste surprises frem og få snakket nogle af turens højdepunkter

igennem.

Dag 25

31/05/07 14:37

Svar på tiltale

N 65 49,355 W 039 04,612

Overskyet frisk vind fra nord

I dag har vi indtil videre gået 48,1 km. Klokken 2000 starter sidste etape på 27,1 km.

Glæd jer til i morgens dagbog.

Dag 24

30/05/07 14:36

Nunataq i sigte

N 65 55,529 W 040 02,099

Fantastisk godt vejr, den globale opvarmning har slået igennem denne sommer

Af sted klokken 0600 i godt vejr og god stil.

Vi nåede 11 km på de første 3 pas, så det kørte bare derudad.

På ca 80 km afstand kunne vi ane den første nunataq, måske den vi styre imod i hvert fald nøjagtig i samme retning som vi skal, men det er muligt det var en anden og større længere væk.

Synet var under alle omstændigheder en stor oplevelse, efter at have arbejdet udelukkende i det hvide element i flere uger, tempoet steg også lidt ekstra.

Næsten igennem 6 pas klampede sneen så meget at vi blev nød til at stoppe dagens arbejde 3 timer før tid. Et problem vi havde forsøgt at tage højde for ved at starte tidligt, men vi skulle have været væsentligt tidligere op, hvis vi skulle have noget den planlagte distance.

Ekspeditionslederen besluttede at gå i lejr med det samme dvs klokken 1300 og kogevand og spiseaftensmad hurtigst muligt. For derefter at få hvilet så meget som muligt inden vi forsætter igen klokken 2200.

Det betyder vi vender døgn som det hedder og begynder at gå om natten. Det betyder så til gengæld at vi får rig mulighed for at nyde solnedgang og solopgang i blænde vejr. Vi forventer at gå op til 10 pas i nat hvis energien tillader det.

I dag har tilbagelagt 20,9 km og vi har 72,9 km igen.

Dag 23

29/05/07 14:36

N 65 58,508 W 040 28,864

Bambi på glat is

Vindstille og skyfrit

Mere pagtfuldt vejr kan man ikke ønske sig, bare lad os få mere af det.

Efter skiftet til halvfæller i går skulle de afprøves hertil morgen. Desværre var der et par deltager som ikke havde fået monteret fællerne godt nok. Det fik vi hurtigt udbedret, men kostede desværre lidt ekstra tid som betød at vi kun nåede at gå 8 pas.

At gå på halvfæller er noget af en forandring i forhold til helfæller, hvor man nærmest bare vader der ud af. Nu skal man unytte og være fortløbig med glidet i skiene. Når man nu har gået på en måde ca 500 km skal der lidt tilvænnning til før man kan udnytte fordelene optimalt.

Vi har forbedret og trænet i alt op til turen på bla en fortræningstur i de norske fjelde. Her skulle vi lære at arbejde sammen som en gruppe, teste vores personlige udstyr og om kroppen var klar til turen. Hertil kom, at vi skulle lære at få en dagligdag til at fungere i et koldt klima. Alt fra at slå lejer, smelte sne til drikkevand og lave mad på primus. Først skulle vi dog lære at kende os selv i sneen, hvilket gik ud på at vi de to første nætter skulle sove under åben himmel. Det var en hel vild oplevelse. Den første nat var der snestorm og den anden nat regnede det. Det var på ingen måde sjovt da det stod på, men da vi opdagede at vores kroppe kunne klare sådan en gang møg vejr var vi alle både stolte og en hel del erfaringer riger. Vi har snakket, tænkt og diskuteret personligt udstyr i en uendelighed der hjemme, men det er først når det virkelig gælder at man får svar på tiltale. Efterfølgende virkede et telt som det rene luksus ophold. Alle dage kørte vi godt til og turen var en hel fantastisk forpræmier på livet på isen.

Efter 6 pas begyndte sneen at samle sig i klumper under vores ski, det nedsatte vores fart en del og kombineret med mange sneskavler og nogle stejle passager kom vi ikke helt så langt som ønsket.

I dag har vi gået 28,4 km det betyder vi har 94 km igen og vejret lover godt i hvert fald de kommende dage. Så i morgen starter vi op allerede klokken 0600 for at undgå at sneen klamper alt for meget under skiene sidst på dagen.

Dag 22

28/05/07 14:35

Østkystekspresen

N 66 01,428 W 041 05,516

Ingen vind og skyfrit

I dag er dag 21 på isen, hvor vi har ligget stille i alt i 5 dage, dvs vi har bevæget os i 16 dage.

Efter en omgang morgenmad suppleret med energibare snittet i spånar var ekspedition atter klar til

at komme ud og brænde noget energi af i vidunderligt vejr.

Farten blev bremset meget i starten af dagen pga den nyfaldne tunge sne som virkelig trak tænder ud på de forreste som trampede spor.

I frokostpausen afprøvede vi vores gevær til selvforsvar mod isbjørne som man kan risikerer at møde på østkysten, om end meget sjældent. Sandsynligheden for at møde en isbjørn er ekstrem lille, men det ville være fatalt ikke at have taget højde en sådan situation. Vores procedure er hvis vi møder en isbjørn, at alle holder sammen og undgår at hidse den op, dernæst larme med sneskovle, skyde en nødraket foran dens fødder, skyde varselsskud for til sidst i allersidste nødstilfælde at skyde for at dræbe. Isbjørne er totalt fredet og vi håber selvfølgelig ikke vi vil være nødsaget til at skyde den. Det vil uden tvivl være en uforglemmelig oplevelse at møde en isbjørn, men det er ikke noget vi ønsker sker.

I varmen om eftermiddagen begyndte i isen for første gang at klampe under fællerne så ekspeditionslederen og en af deltagerne afprøvede halvfællerne. Efter at have kørt med helfæller indtil nu skal man vende sig til at køre med halvfæller. Da vi kom frem til lejren besluttede vi at alle skulle skifte til halvfæller så vi fra i morgen er klar til at give den endnu mere gas.

I dag har vi gået 30,8km og faldet 215 m højdemeter. Det betyder at vi mangler 122 km og 1200 højdemeter.

Ekspeditionslederens bemærkninger om Mathias

Mathias har været en vigtig del af holdets succes, han altid har haft overskud til at hjælpe og fremsynethed til at gribe problemerne inden de har udviklet sig. Mathias har en stor livserfaring qua hans kun 30 år, dette har været til stor inspiration for de andre deltager. Mathias bærer tydeligt præg af at være vant til at tage ansvar for hans indsats og har derfor en stor ansvarsbevidsthed og selvstændighed. Han har løst alle pålagte opgaver til fuld tilfredshed. Mathias er et utrolig positivt individ, altid klar med en frisk bemærkning, til opmuntring for en der måske er lidt nede.

Dag 21

27/05/07 14:34

Endnu en dag i teltene

N 66 04,335 W 041 45,972

Overskyet og whitout med kuling fra syd

Endnu en dag fastlåst på samme position. Endnu en dag til eftertænkning og hvile, om end alle deltagere hellere havde ønsket sig godt vejr med mulighed for at komme ud og fyre raketten af på ski.

Vi vidste godt vinden ville tage til i styrke i løbet af natten, men havde håbet den ville aftage i løbet af formiddagen. Vinden tiltog i stedet i styrke og efter konsultation med DMI i Kangerlussuaq besluttede ekspeditionslederen at forblive i lejren, da vinden efter diverse vejrmodeller skulle aftage hen under aften og i morgen lover let vind og skyfrit. Nu håber vi så bare at vejrudsigten holder så vi kan komme ud og afvikle kilometerer.

Vi spiste opvarmet leverpostej med knækbrød som næsten er ved at være vores nationalret, i hvert fald på de vindfaste dage.

Flere deltager er begyndt at tale en del om mad og hvilke madretter de ønsker sig mest når de kommer hjem. Spændende fra tunsalat med købe hvidløgsbaguettes til pizza fra den lokale pizzaslynger. Det alle deltager er helt enige i er, kolde øl og cola i rigelige mængder.

Ekspeditionslederens bemærkninger om Christian

Christian er en stor arbejdshest og fighter. Christian mener sågar han kan lægge ekspeditionslederen ned i armlægning, dette bliver desværre først afgjort efter afslutning af turen. Han er utrolig omgængelig, med et behageligt og afdæmpet ego. Han er meget viljefast og ærekær som kommer til udtryk ved hans indgangsvinkel til problemstillinger og hans vilje til at løse disse. Christian har stor ekspertise i de tekniske detaljer i polarlivet feks i brug af GPS og kogeapparater.

Dag 20

26/05/07 14:34

Så kører det

N 66 04,335 W 041 45,972

Overskyet og whitout med frisk til hård vind fra sydøst

Vi vågnede omkring klokken 0800 og lå gassede den lidt i soveposerne inden vi gik i gang med at lave morgenmad og varme vand.

Efter at ekspeditionslederen havde talt med DMI, blev det bestemt at det bedste tidspunkt for

rimeligt godt vejr for dagens forestående ni pas, ville være fra 1030 og frem til 1800. Syv en halv time er jo ikke helt nok til ni pas og dertil hørende pauser, men vi måtte jo bare se og få pakket lejren sammen og komme af sted.

Vi kørte 1030 og var først færdige med dagens dont klokken 2100, men vældig stolte vi har nemlig kørt 31,7 km. Endda i et terræn med 25 cm nyfalden pulversne, som gør det væsentlig hårdere at træde spor oppe foran.

Inden aftensmaden bad ekspeditionslederen deltagerne om at overveje, hvor hver enkel deltager havde været hvis der havde været seks deltager som dem selv på ekspeditionen. Et forsøg på at få deltagerne til at overveje deres egen indsats i forhold til resten af holdet. Efter aftensmaden blev de forskellige opfattelser gennemgået. Alle var meget realistiske med deres egen form og generelle indsats og meget rart for alle at høre hinandens statuser.

Per er meget behagelig at omgås. Hans store ekspertise inden for IT har været medvirkende til at dagbogen er blevet opdateret hver dag. Per er meget berejst og har utallige oplevelser som han glædeligt deler ud af. Per arbejder meget ansvarsbevist med pålagte opgaver som altid bliver løst til fuld tilfredshed. Per er meget loyal og alle deltager kan altid henvende sig til Per og få en fortrolig snak.. Per er god til at komme med konstruktiv kritik og har en særdeles god evne til altid at sige hans mening direkte i stedet for at gå og brænde inde med irritationsmomenterne. Pers altid gode humør har været en vigtig ingrediens i hele holdets succes.

Dag 19

25/05/07 14:33

N 66 09,427 W 042 26,252

Morgen overskyet med let snefald, formiddag tiltagende vind fra sydøst, eftermiddag hård kuling fra sydøst og snefald

And the winner is...

Uret ringede allerede klokken 0240, men de fleste var vågne og lå spekulerede over den kommende dags udfordring. Klokken 0350 drog de syv tapre fightere ud på dagens udfordring. Det var i dag

slaget skulle stå, os imod elementerne. I ly af tætte lavt hængende skyer startede dagen så småt i en let vind fra nordøst. Med varslet om tiltagende hård kuling og i stødene op til storm var taktikken klar for alle. Få tilbagelagt så mange kilometer som muligt inden vinden ville tvinge os til at søge i lejr.

Vi lagde ud med dobbelt pas dvs uafbrudt march i to timer efterfulgt af ti minutters hvil inden vi igen tog to timers march. At gå i to timer i en køre belaster energi depoterne meget, men pga vindens kulde påvirkning, den såkaldte windchill factor, undgik vi at holde pauser. Klokkeren 0800 havde vi gået 12,9 km og holdt frokost inden vinden tiltog til fuld styrke. Igen et dobbelt pas, denne gang i frisk til hård modvind og begyndende whitout, hvor horisont og himmel flyder sammen pga snefygning. Efter et kort hvil var alle klar til at gennemføre det sidste dobbelt pas, men det var vinden også. Vinden havde nu tiltaget til kuling og forsøgte at tvinge os i knæ og søge lejr. Men fast besluttede på at denne gang, var det os der havde en plan og ville gennemføre den fortsatte holdet videre frem, i en godt foroverbøjet positur for at minimere vindens forsøge på at skubbe en tilbage igen. Efter at have kæmpet i yderlige to timer, havde vi noget vores daglige distance og vi gik straks i gang med at befæste lejren til den forventede stormende kuling der vil ramme os i løbet af de kommende timer.

I dag har vi kun gået 25,4 km og er faldet ca 100 højdemeter på 8 timer, men det har også været i hård modvind så det må siges at være acceptabelt.

Efter at have nydt opvarmet leverpostej på knækbrød og et par varme kopper kakao har ekspeditionsmedlemmerne nu trykket sig tilbage til sovegemakkerne og forsøger at indhente noget af den tabte søvn, så de kan være klar til igen at skulle ud og prøve kræfter med sig selv og det grønlandske klima. I aften holer vi gallamiddag med frikadeller og kartoffelmos, måske afrundet med en surprice.

I morgen har DMI lovet kuling indtil middag, så vi påregner at sove længe og se, om det ikke skulle kunne lade sig gøre at komme ud og køre igen om eftermiddagen.

Ekspeditionslederens bemærkninger om Ane

Der er ikke nogen tvivl om at gå tværs hen over indlandsisen ikke er noget man bare gør. Ane er en super stærk pige. Ane har fra dag et, da hun tilmeldte sig ekspeditionen, igennem hele forberedelsesfasen og til afslutningen af turen arbejdet meget målrettet. Ane løser alle pålagte opgaver med stor selvstændighed og ansvarsfølelse. Hun har aldrig brøkket sig og til enhver tid indordnet sig, i den må jeg nok sige, mandsdomineret verden hun har været i. Ane har fysisk udviklet sig meget og i slutningen af turen, har Ane altid haft overskud til at hjælpe de til tider udmattede mandlige deltager. Anes altid gode humør og hendes feminine aspekt har været en vigtig

brik på holdet.

Dag 18

24/05/07 14:32

N 66 14,969 W042 56,907

Strategi

Vindstille og skyfrit

Efter at have skrevet turdagbog i går fik en dårlig vejrmedling. Et lavtrykssystem er på vej vest ind over Grønland fra Canada. Det betyder hård kuling fra syd øst fra fredag formiddag og frem til lørdag, sandsynligvis med nedbør i form af sne.

Derfor samlede ekspeditionslederen alle deltager for at drøfte strategien. Vejret er der jo ikke så

meget at gøre ved, men hvis holdet for lagt en god plan er der mulighed for at undgå at spille unødigt tid i teltene.

Løsningen blev at gå tidligt i dag torsdag morgen klokken 0600 og nøjes med 8 pas så vi var fremme ved lejrpladsen klokken 1500. Derfor har vi kun gået 27,4 km og bevæget os 50 højdemeter ned. Egentlig en udmærket distance, men pga sneskavler blev hastigheden nedsat i perioder.

Når vi er kommet tidligt i lejr i dag kan vi gå endnu tidligere i morgen, nemlig klokken 0400. Det betyder at vi kan nå at tilbagelægge imellem 7 og 8 pas inden vejret beregnet når hårdkuling. Samt da vinden aftager i løbet af lørdagen er der igen mulighed for at komme ud at afvikle kilometerer der. En plan der ser ud til at virke i teorien og som bliver spændene at evaluere på i morgen.

Alle deltager er ved godt mod og selvom der begynder at komme nogle mindre belastningsskader i form af let skinnensbetændelse og ømme led, er holdet ikke tvunget til at omfordele vægt eller tage særlige hensyn til enkelte. Det betyder at ekspeditionslederen i samråd med resten af holdet har alle muligheder for at justere og tilpasse den afsluttende del af ekspeditionen.

Ekspeditionslederens bemærkninger om Magnus

Magnus har lært meget omkring hans fysiske grænser og hans krops energibalanc. Det betyder at han har udviklet sig med rekord fart fra at være en fysik studerende til en selvstændig, ansvarsbevidst og handlekraftig person. Magnus er ikke bange for at påtage sig nye og uvante opgaver, som han altid løser efter bedste overbevisning. Magnus gode humør smitter af på resten holdet, da han altid har en frisk kommentar parat. Magnus store interesse i de andre deltagers holdninger, mentale tilstand og hans iver efter at alle skal have mulighed for at ytre deres mening har gjort ham til en vigtig deltager på holdet.

Dag 17

23/05/07 14:32

Let vind fra nord let overskyet

N 66 18,161 W 043 32,794

Summit

Deltagerne fik overtalt den efterhånden alt for bløde ekspeditionsleder til at rykke afgang til klokken 0800, men da alle alligevel var klar 10 minutter kom vi af sted i god stil og tid. En dejlig dag på isen med perfekte sneforhold og optimal vejr betingelser. Ikke for varmt og især ikke for koldt. Flere deltager lider stadig af lidt følelsesløshed i fingre og tæer, så det var godt at komme ud og for oparbejdet en god indre varme.

I dag passerede vi Summit midt på dagen. Det højeste punkt er lidt diffust i og med at selve det højeste plateau strækker sig over 45 km. I vores hvide verden ser det altid ud som om vi går opad, lige meget hvilken retning vi går. Primært fordi vi går foroverbøjet, men også fordi det er meget svært at vurdere afstande når alt er hvidt. Derfor bruger vi ure med indbyggede højdemåler som analyserer trykket i luften, men de er ikke super præcise da det afhænger af det øjeblikkelige tryk. GPS modtageren har også indbygget højdemåler, hvor højden bestemmes ud fra forskellige satellitters interne placering, denne måling er meget præcis dvs plus minus 6 meter, men grundet batteri forbrug har vi ikke GPS modtageren tændt hele tiden. De kort vi bruger til at navigerer med er i stort målestoksforhold, næsten hele Grønland på tværs, så højdekurverne er ikke særlige entydige.

Vores bedste beregninger siger at vi var på Summit i formiddags, hvor dagens billede også blev taget.

Vi gik 29,0 km i dag og ca 90 højdemeter. En distance vi er godt tilfredse med. Nu håber vi at vi kan øge distancen fremover da terrænet fra nu af begynder at falde ned mod PU. Vi er nu i 2493 m over havet og vores planlagt PU befinder sig i 770 m. Det betyder at terrænet falder 1723 m over de resterende 236 km.

Personlig hilsen fra Morten:

Tillykke med fødselsdagen til min super dejlige skat, jeg skal nok lade være med at sige til nogen at du fylder 29 år. Du er den dejligste kone man kan ønske sig og jeg håber resten af familien vil fejre dig i dag. Yasmin, min søde pige, far elsker dig og jeg glæder mig til at komme til Island og mødes med dig og mor og se, hvor stor du er blevet. En stor tak til familien for jeres hjælpsomhed når jeg igen og igen ræser af sted på nye eventyr, uden denne støtte kunne jeg med sikkerhed ikke nå alle mine projekter. Anders, jeg håber ikke du skammer dig alt for meget over lyrikken, men glattejernet er jeg ikke helt kommet mig over endnu. Til alle andre, vi ses derude.

Dag 16

22/05/07 14:31

Enkeltkolonne, fremad, march

N 66 22,930 W044 09,923

Hårdvind fra nord med whitout

Efter to en halv dag på samme koordinat ville vi af sted, no matter what.

Efter at have fedtet med teltstængerne som var frosset sammen pga kondensen i teltene, var alle klar til det der skulle vise sig at blive den indtil videre koldeste dag på isen. Godt nok kom vinden skråt bagfra i forhold til march retningen, men selv inden vi var kommet af sted var der meldinger om meget nedkølede legemsdele.

Vi forsøgte at gå os varme, men blev nød til at supplere med møllesving og pingvin bevægelser for at holde bare en lille smule gang i blodomløbet. Efter to pas forsøgte vi med at gå et dobbeltpas inden pause. Det virkede, men en enkelt deltager havde ikke fået helt nok energi på motoren inden afgang og uden at vide det slingrede han derudaf. I sådan et vejr skal man være opmærksom på kroppens signaler, men i ligeså høj grad også de andre deltagers. Derfor var Christian hurtig til at spotte den sejglende deltager, og vedkommende blev hurtigt aflastet og kom under skærpet observation.

Vi fortsatte med almindelige en times pas om eftermiddagen og oprettede lejr klokken 1715.

I dag nåede vi at tilbagelægge 28,4 km og ca 50 højdemeter. Vi har derfor 265 km til PU og kun 7,5 km til Summit. Det betyder vi passere turens højeste punkt i morgen formiddag og forsætter umiddelbart efter videre, da vi har brugt for mange dage pga stormen de foregående dage til at vi tør bruge endnu en dag i lejr. Vi er jo også super friske og hungre efter at komme videre mod vores bestemmelsessted.

Ekspeditionslederens bemærkninger om Dennis

Dennis er holdets viking og handyman. Intet kan stoppe ham og han fortsætter med at arbejde indtil alt er i vatter. Dennis bærer tydeligt præg at være vant til at arbejde i et hierarki, både hvor han tager ansvar, men også hvor han får udstykket opgaver. Dette betyder at hvis en vanskelig opgave skal løses er Dennis manden der vil og kan. Initiativrig og opfindsom er ord som forbindes direkte med Dennis. Dennis er en meget berejst person og der er næsten ikke den afkrog af verden han ikke har besøgt eller planlægger at besøge i den nærmeste fremtid. Dennis mange rejser og teknisksnilde har

gjort ham til en uundværlig del af holdet.

Dag 15

21/05/07 14:31

Okay, nu har vi prøvet det

N 66 23,490 W044 47,986

Hele dagen kraftig snestorm fra nord

I går aftes efter turdagbogen var blevet opløst gik vi i gang med at sikre lejren imod en tiltagende vind på 20 sekundmeter med stød helt op til 30 sekundmeter fra nordøst. Vindmurene blev forstærket og alle barduner blev fæstet. Bare at arbejde de ca 30 minutter det tog sled enormt på deltagerne, hvor flere måtte ind i teltene for at blive tøet op, inden de kunne forsætte, og det var selvom at alle stort set havde alt deres tøj på. Det hårde præventive arbejde gjorde til gengæld at alle kunne sove trygt hele natten, uden at skulle være nervøse for om lejren ville holde til nattens strabadser.

Klokken 0600 ruskede vinden stadig med stor kraft i teltene så afmarch tidspunkt blev udskudt på ubestemt tid. En enkelt deltager skulle ud og lade vandet og i den dårlige sigt snubler han og beskadiger den ene teltstang så den må udskiftes med en reservestang indtil den ødelagte stang er blevet repareret. Vi har reparationskit med til teltene så det er ikke noget problem at udbedre skaderne, det viser bare at ligegyldig, hvor godt man sikrer sig skal Murphy nok indhente en. Senere er det desværre en af lynlåsene i hoveddøren der går i stykker, det er heller ikke noget akut problem. Da den bare kan syes til, men hvis den anden lynlås i døren også går i stykker, vil det kræve en større nødreparation.

Til middag er det desværre stadig ikke blevet bedre vejr, så vi ligger stadig på langs.

Deltagerne har affundet sig med situationen og bruger de mange timer til at diskutere verdenssituationen og så bliver der tilbragt mange timer i drømmeland i håb om at kunne sove lidt på forskud inden de afsluttende etaper.

Brænderne har kørt mere eller mindre upåklageligt den første halvdel af turen, men efterhånden

trænger de til særlig opmærksomhed, som vi så har givet dem i dag. Det største problem er tilsodning, det er en normalt forekommende fejl, som afhjælpes ved grundig rengøring af de vitale dele.

Vi forsøgte at lave pandekager, men det klumpede simpelthen for meget så vi hyggede i stedet med opvarmet dåseleverpostej og knækbrød.

Vinden aftager så småt, her sidst på eftermiddagen, og solen har lejlighedsvis skinnet igennem den megen fyge sne som stadig gør, hvad den kan for at begrave vores ensomme lejr.

I aften står menuen på kylling i karry, som er dagens næste og sidste hovedbegivenhed.

Barometeret er stabilt på 743 i øjeblikket, men der er vel grænser for mange dage vejrguderne synes vi har fortjent at ligge her og blæse balloner.

Dag 14

20/05/07 14:31

Endnu en dag på skjoldet

N 66 23,490 W044 47,986

Hele dagen kraftig snestorm fra nordvest

Hvad dølen skal man få endnu en dag i teltet til at gå med når vejret fortsætter med at buldre løs, godt nok ikke fra helt samme vindretning, meeenh.

Det er faktisk både let og svært. Svært fordi man ikke ved hvornår det bliver godt føre igen og man derfor ikke ved hvor lang tid man skal indstille sig på at være fastlåst på få kvadratmeter, samt fordi de fleste deltagere, selv efter kort restitution har lyst til at komme ud og brænde energi af igen. Let fordi alle deltagere bruger de mange timer til at diskutere alt lige fra hvem der er skurken i Forbrydelsen på DR1 til flere personlige emner som man har gået og grublet over på de lange pas. Der bliver også brugt en del tid på at genopfriske minder både fra TV, her er det især Klovn som bliver genfortalt, men også personlige minder fra deltagernes tidligere friluftsturer etc. Også fremtidige turplaner bliver aftalt. Der bliver også brugt en hel del tid, på snak omkring toiletbesøg. Dette er jo normalt ikke et emne man diskuterer i forum, men da det er en større udfordring at bevæge sig udenfor det varme telt, trække bukserne ned og sidde med enden bar i en kraftig snestorm. For derefter med forfrosne fingre forsøge at rulle toiletpapir af rullen som i løbet af få sekunder, er blevet dækket med sne, for til sidst at trække bukserne, fyldt med fygesne, op og skynde sig tilbage i teltet. Det er klart at denne udfordring kræver at man minutløst planlægger

hvert eneste trin for at reducere pinslerne til et absolut minimum. Bar hud, eksponeret i kraftig vind i frostvejr suppleret med nedbør i form af sne, kan på få øjeblikke blive følelsesløst og dermed kan man risikere ikke selv at kunne trække bukserne op, tage handsker på igen eller måske ikke at kunne betjene lynlåsen i teltet. Selvom der bliver snakket toilet procedure, hænder det alligevel at deltagerne komme tilbage i teltet med is på fingrene og fuldstændig følelsesløse lår.

En gang imellem bliver den medbragte litteratur fundet frem og studeret, men jeg tror faktisk at det er de mange indtryk der reelt køre inde i hovedet på deltagerne og ikke det der bliver læst.

I dag har vi ikke gået en eneste meter vi har derfor stadig 294 km til helikopter opsamlingspunktet, som jeg fremover vil benævne PU, pick up, og ca 100 højdemeter.

Det er vores dag nr 14 på isen, hvor vi reelt har bevæget os i 11 dage. 10 hele dage og 2 halve, en halv den første dag og en halv i går. Vi regner med at skulle bevæge os i yderlige 10 dage.

Nu håber vi bare på godt vejr så vi kan komme ud og give den gas igen, nu begynder vi jo snart at køre ned af bakke og forhåbentlig med vinden i ryggen,

Personlig hilsen fra Dennis:

Drømmen bliver virkelighed

Det kan kun lade sig gøre hvis man har opbaking hjemme fra.

Derfor en stor hilsen til min dejlige smukke kone Sia som har måtte ligge øre til så meget snak om grønland det sidste års tid, tak for hjælpen til denne tur i hverdagen og i al almindelighed, jeg tænker på dig og elsker dig overalt på jorden

En lille en til de gamle og resten af familien, hils mormor mange gange.

En lille til de gode gamle drenge, godt at vide sia ikke står alene derhjemme tusinde tak for det, keld.

Og en lille til firmaet vitting håber i har rigeligt at se til, hils i stuerlagsgade 12 ik

Til alle jeg har det rigtig godt glæder mig til at se jer alle.

Glem aldrig at drømme hilsen dennis p

p.s jeg går i udbrud i morgen

Dag 13

19/05/07 14:30

Ekstrem agtpågivenhed

N 66 23,490 W044 47,986

Formiddag whitout med hård vind, eftermiddag whitout med kraftig hård vind

Som planlagt ud af poserne ved sekstiden også igennem det sædvanlige morgen ritual.

Vi kunne godt mærke det ruskede lidt inde i teltene, men først da vi kom udenfor kunne vi se, hvordan vejret egentlig var. Første gang på vores ekspedition var der fuldstændig whitout dvs at det er umuligt at skelne hvad der er is, sne og himmel. Sigtbarheden var nede på ca 50 m. Dette vejr var nok, som mange havde forestillet sig vejret ville være hver eneste dag.

Det er en helt speciel oplevelse at gå i sådant et føre, hver eneste skridt man tager tror man, at man træder udover en kant og man snubler tit hvis skiene køre ind i nogle skavler som man ikke lige havde set. Herudover kræves der stor koncentration for så vidt det overhovedet er muligt at holde kursen så man ikke bevæger sig alt for mange spild meter.

Det kræver ekstrem agtpågivenhed i alle faser af ekspeditionen i sådant et vejr. Teltene skal bjærges så de er klar til hurtigt at blive slået op, man skal undgå at blive for nedkølet da det kan være svært selv at få varmen igen og så skal man færdes meget tæt opsluttet for at undgå at man bliver væk for hinanden.

At gå i whitout er en oplevelse som man skal have prøvet for at have noget at referer til senere hen. Men at prøve det en gang er nok.

Midt i 4 pas tiltog vinden til storm og ekspeditionslederen besluttede derfor straks at slå lejr, da vi ikke kunne vide om vejret ville blæse mere op. Vi byggede vindmurene for at reducerer vindtrykket, inden vi rejste teltene. Som sædvanligt når holdet arbejder sammen, gik der ikke lang tid inden alle var inde i teltene og der var gang i kogeapparaterne.

Efter at have storm sikret lejren var alle samlet i det ene telt til en snak om hvilke oplevelser hver enkelt havde haft under dagens korte tur. Vi hyggede med opvarmet dåseleverpostej på knækbrød og varm kakao, det hele afrundet med bastogne kiks og Baileys.

Alle deltager har det godt og inderst inde glæder de fleste sig nok, til et ekstra par timer på langs med en god bog, eller bare i drømmeland for at forarbejde alle de forskellige sanse indtryk.

Nu ligger vi og håber på snarlig opklaring i vejret så vi kan komme videre på vores færd.

Vi nåede at gå 10,4 km det betyder at vi har under 300 km igen og vi mangler kunne at stige ca 100 højdemeter.

Personlige hilsner fra Christian

Til mine brødre(Christoffer og Niklas), min mor, min far(tillykke med dagen i morgen), mormor og farmor. Ydermere til mine kollegaer i fields(lad nu vær med at ødelægge noget), fodbold drengene, Troels(jeg forventer en tid under 3t.40min til maraton go tur), gym drengene og alle de andre.

I skrivende stund, sidder jeg inde i teltet og har netop indtaget et glas likør og bastogne kiks. Vejret har i dag spillet med musklerne og har gjort at vi er vejr faste indtil videre. Jeg har det godt fysisk

og mentalt og glæder mig til resten af turen.

Dag 12

18/05/07 14:30

En atypisk dag på isen

N 66 24,930 W 045 02,473

Formiddag overskyet med lidt nedbør som sne og vindstille, eftermiddag skyfrit og vindstille.

En dag i fuldstændig vindstille på isen er en helt utrolig oplevelse. I starten var der meget dårlig sigt, hvor sne og horisont næsten gik i et, krydret med let snefald, var der flere deltager som følte sig svimle og en enkelt klagede sågar over ondt i hovedet. De fleste nød dog oplevelsen af, næsten at gå ud i intet. Den eneste mulighed for at navigerer i sådant et vejr er med kompas og det blev brugt flittigt, for at undgå alt for mange spildte meter i benene.

I løbet af formiddagen klarede det op fra sydvest og resten af dagen var det, det smukkeste polarvejr vi endnu har haft på denne tur.

Den stærke sol er ved at have sat sit præg på deltagerne, hvor flere har forbrændinger på kinder og næser. Vi har rigeligt af solcreme med, men det er ikke altid det blokerer nok for de kraftige stråler. Udover sol forbrændinger døjer vi kun med enkelte mindre vabler, så vi klarer os over alt forventning fysisk.

Mentalt er deltagerne ved at vende sig til den psykologiske ufordringer det er at skulle tilbagelægge så mange kilometer hver dag og samtalerne går lystigt i pauserne.

I dag har vi gået 28,4 km og steget yderlig 100 højdemeter. Det betyder at vi er ved at nå det højeste plateau, Summit. Her fladere terrænet meget ud, og man føler næsten man kan fornemme jordens krumning, selvom det jo er indlandsisens krumning.

Vejrudsigten for i morgen lover også godt vejr så vi håber at kunne tilbagelægge samme distance i morgen, som i dag.

Personlig hilsen fra Ane

Jamen så vil jeg gerne sende en hilsen til alle de vigtige personer i mit liv, min familie, mine

veninder, venner og kollegaer. Jeg har det rigtig godt. Det er temmelig hårdt, men jeg er jo super sej så jeg klare det. Har ikke været i bad i 11 dage og jeg lugter overhoved ikke, så det er jo fantastisk. En helt speciel hilsen til min mor og far, kæmpe knus til mine veninder Pernille, Malene, Stephanie og Helene. Elsker jer, savner jer og glæder mig til at se jer igen... Prinsessen.

Dag 11

17/05/07 14:30

N 66 27,720 W 045 39,650

Kurs 131 grader

Skyfrit med let vind

Allerede da vi slog øjnene op efter en godnats søvn kunne vi mærke at det ville blive en varm dag på isen, der var ikke engang rimfrost på oversiden af soveposerne.

Efter at have styret mod Dey2 de sidste mange dage er vores nye kurs 131 grader. I morges havde vi 362 km, nu har vi 333 km dvs at vi har gået 29,4 km i dag og ca steget 110 højdemeter.

Når man ved det er den samme retning man skal i 11 dage og kun stigningsprocent varierer begynder tankerne at flyve især når man er pakket ind med neopren ansigtsmaske, skibriller og mp3-afspilleren skruet godt op imens man kæmper sig igennem de første pas. Senere på dagen når solen har fået overtaget over polarkulden har man tænkt de fleste tanker igennem og deltagerne bruger pauserne intensivt til at drøfte deres overvejelser.

Det betyder også at koncentrationen en gang imellem svigter forrest i feltet, som det skete i dag. Ekspeditionslederen måtte derfor hurtigt løbe principperne igennem for hvordan han ønskede arbejdet gennemført. Problemet var at folk ubevidst skruede tempoet højt op i starten, når det var deres tur, for senere at gå ned i tempo, dette medførte en u hensigtsmæssig elastikeffekt. Efter at principperne var blevet genopfrisket var der efterfølgende en meget bedre flow, med et mindre forbrug af energi til følge.

Vi ankom til det sted hvor vi skulle have lejr klokken 1820 og forventer at spiseaftensmad omkring 1930.

I morgen går vi klokken 0700 for at undgå at blive brændt af i den varme eftermiddagssol.

Personlig hilsen fra Magnus

Hej alle derhjemme håber I har det godt. Mange tanker og kys til min dejlige Marie, jeg savner dig virkelig meget. Til mine kærlige forældre, som har støttet mig så meget op til turen, jeg holder så meget af jer. Marie, Peter og min lille nevø Aksel, jeg glæder mig til at se jer og måske låne jeres karbad.

Dag 10

16/05/07 14:29

Dye2

N 66 29,542 W 046 18,791

Let vind fra øst og skyfrit

Morgenrutinerne begynder at køre uden problemer. 0605 vækkeuret ringer, den deltager der skal kogevand til morgenmaden står op og sætter vandet over. Imens vandet varmes ordner han sine ting så de er pakket, fordeler havregryn og rosiner ligeligt og tilsætter det kogende vand. Herlighederne serveres til de andre deltager som stadig ligger i soveposerne. Efter at have indtaget morgenmaden gælder det om hurtigst muligt at komme ud af de varme soveposer og få det isolerende skaltøj på. Når alle har pakket alt i teltet, går vi udenfor og pakker taskerne på pulkene. Så mangler vi kun at få teltene ned, det tager normalt 5 minutter alt afhængig af hvor meget det har sneet i løbet af natten. Alle er normalt klar et par minutter før afgang og står og venter spændt på hvilke udfordringer dagen vil bringe.

Efter at være kommet over den første stigning begynder vi at kunne ane konjekturene af det der efterhånden som vi kommer tættere på, viser sig at være turens delmål, Dey2.

En kæmpe stål konstruktion begynder at tage form, i starten som en lille prik og senere som en enorm figur, der ligger der midt inde på isen efterhånden nedsunken så man kun kan se de øverste 40 m.

Vi ankommer alle i god stil, midt i 6 pas, til radar installationen omkring klokken 1600.

Dejligt at være noget til turens delmål uden de store problemer, hverken med skader på deltager eller grejet. Det er super godt gået, et stort skulderklap fra ekspeditionslederen til alle deltager. Efter ankomst benyttede vi eftermiddagen til at gennemgå den resterende proviant, for at sikre en ensartet fordeling af energien til den sidste del af ekspeditionen.

Aftensmaden blev suppleret med 3 rødepølser pr mand, luksus men yderst velfortjent.

Aften udforskningen af Dey2 har været en stor succes. For at komme ind i installationen, krævede det først 30 m isnedklatring efterfulgt af en jerntrappe op til den egentlige indgangsport.

Installationen blev rømmet i stor hast i slutningen af 1988, men det bærer dog præg af at alle datidens hemmelige kommunikationsmidler og efterretningsindhentnings apparater omhyggeligt er blevet fjernet. Efterfølgende bærer det præg af mange års ekstreme klimapåvirkninger og desværre også enkelte polarfares efterladenskaber i form af affald etc. Det er super spændene at bevæge sig rundt i et sådant kæmpe historisk mindesmærke. Som både minder en om hvilke spændinger der var i den årrække og hvordan folk har levet og arbejdet her i mange måneder uden kontakt med omverden.

Personlig hilsen fra Per:

Håber I alle har det godt og nyder at følge med i vores tur. Jeg har det godt og nyder turen i fulde drag. Underligt at det allerede er gået så lang tid. I må holde ud til vi ses igen! Pas på jer selv.

PS. Til mine kollegaer Nu ikke noget med at ødelægge noget mens jeg er væk

Dag 9

15/05/07 14:29

Tror du får medlidenhed af at ligge der og se ynkelig ud

N 66 35,282 W 046 44,179

Skyfrit med ingen til frisk vind

Det blev sent inden den sidste brænder kunne slukkes i går aftes, da vi først ankom til vores lejrplads klokken 1930 og der var ikke mange smarte bemærkninger inden vi knaldede brikker, med hundrede kilometer i timen.

I da var vi af sted til tiden med kurs videre imod Dey2.

I pragtfuldvejr og med en god fart i skiene blev de første 5 pas hurtigt overstået. For en gangs skyld kunne vores frokost pause nydes i vindstille og solskin, men som alle de andre indlagte pauser i løbet af dagen gik også denne pause alt for hurtig og inden den sidste bid var sunket var der gået 20 minutter og signalet til at nu er det tid til at rykke videre lød.

De sidste 4 pas blev ligeledes kørt i god stil, men halvvejs igennem dagens sidste pas observerede vi hvad lignede en anden ekspedition og vi besluttede at undersøge, hvem det var. Det viste sig at være en norsk ekspedition med hundeslæder. De havde store problemer med hundene og kunne ikke bevæge sig om eftermiddagen pga varmen samtidigt med var hun hundene i løbetid. De så misundeligt på vores pulke da vi kørte videre til vores lejr.

Det blev igen sent inden vi kom i lejr, men det var interessant at udveksle vores oplevelser med andre samt at høre om deres oplevelser.

Efter at have indtaget en blanding af broccolisauce og jah, lad os bare kalde det kartoffelsuppe tilberedt af en deltager, som nok ikke vinder mange kokkehuer for koge præstationen. Diskuterede gruppen den kommende dags ankomst til Dey2.

Holdet har besluttet at gå direkte til den forladte militære installation, hvor vi forventer at ankomme ca klokken 1600 det betyder vi har en del timer til at udforske stedet og mærke den helt specielle atmosfære der hersker over stedet. Det betyder samtidigt at vi udskyder den planlagte overliggende dag, som vi så forventer at bruge på Summit i stedet. Denne beslutning harmoner også godt med vejrudsigten for de kommende dage der lover godt vejr.

Personlig hilsen fra Mathias:

Mange kys og tanker til min kære og dejlige kæreste Cathrine, mange hilsner til min søde forældre, tanker til alle vennerne der hjemme og til Marineinfanteristen P. Bowall i Thailand, knus til den søde Caroline i Lesotho, og selvfølgelig et stort knus til alle VA's super dejlige tøser. Jeg har det rigtig godt og nyder hvert et øjeblik selvom det er det hårdst jeg nogen siden har prøvet.. Glæder mig til snart at se jer alle sammen igen.

To Heather and Jason, thinking of you, lots of love, M

Dag 8

14/05/07 14:28

N 66 43,459 W 049 16,862

Så er A-kæden tilbage på isen.

Formiddag frisk vind med snefygning, eftermiddag let vind og skyfrit

Efter endnu en nat i den samme lejr var vi klar til at komme ud og fyre raketten af på ski igen. Men inden vi kunne komme af sted, skulle vi have gravet telte og udstyr fri af de store snedriver som havde hobet sig op i løbet af natten. Kun de øverste 40 cm af skiene stak op af de massive snemasser og stave pulke var dækket af op til en meter fygesne. Det tog en hel time at bjærge grejet. Under arbejdet gik den ene lynlås i hoveddøren i det ene telt i stykker. Da teltene skal være klar til øjeblikkeligt at blive slået op, i tilfælde af storm, blev vi nød til at reparere defekten med det samme med nål og tråd.

Af sted på ski gik det som smurt. Efter det 5 pas, supplerede vi kiks og slikposen med knækbrød, dåseleverpostej og emmentaler, til stor nydelse for alle deltager.

Vi er begyndt at køre med en ensartet intensitet i løbet af hele dagen som gør at alle deltager bedre kan disponerer deres energiforbrug over hele dagen

Selvom vi havde modvind hele dagen har vi i dag tilbagelagt den længste distance endnu, nemlig 27,6 km og 160 højdemeter. Det betyder vi kun har 49,8 km til Dye 2, med turens næste planlagte hviledag.

Personprofil på Ane holdets eneste kvinde

19 år gammel. Jeg blev færdig som student sommeren 06, og arbejder pt som salgskonsulent i et salgsfirma. Da jeg tilmeldte mig turen, var det først og fremmest fordi jeg ville gøre noget helt anderledes end hvad jeg normalt ville gøre. Udover de fysiske og mentale grænser der i den grad bliver brudt, handler det for mig om at lære mig selv bedre at kende. Heroppe har jeg tid til at se hvad der føles rigtigt og forkert for mig i min normale hverdag, samt at overveje hvad jeg egentlig vil. Oven i det er det selvfølgelig en oplevelse for livet at gennemføre sådan en ekspedition. Jeg løbetræner dagligt og har siden oktober trukket dæk i dyrehaven.

Ane er en sej pige der godt nok havde det hårdt i starten, hvor det var meget stejlt, men er kommet stærkt igen og er en af store trækkerkræfter nu. Det er rart med piger der ikke kun er til pynt.

Dag 7

13/05/07 14:23

N 66 52,645 W 047 46,724

Morgen, formiddag, eftermiddag og nat snestorm

Dagen i dag er gået med små reparationer og restitution efter mange dage hvor vi har strakt os selv fysisk til det yderst.

Vi bruger ligeledes en del tid på at grave teltene fri for fygesne for at undgå at sneen bygger op omkring teltene da det i sidste ende kan forårsage at teltene kollapsede. Læmurene er også blevet forstærket for at reducere vindtrykket på teltene. Vinden kommer med stor styrke og det er kun det bedste udstyr der klare prøvelserne heroppe.

Deltageren som i går fik konstateret en luftvejs infektion er i bedring og vi forventer at alle er klar til at give den gas igen fra i morgen.

Mange timer er i dag blevet brugt til at læse noget af den medbragte litteratur spændende fra Dan Brown til M og Women.

De topografiske kort over isen er også blevet studeret flittigt for at udregne de forventede resterende etaper.

En dag inde mit på grønlandsindlandsis, hvor man er tvunget til at opholde sig i telte på få kvadratmeter, erfarer deltagerne mange ting om hinanden. Samtalerne bliver ofte lange og dybe. Samtalerne bringer deltagerne tættere sammen og dette vil helt sikkert bevirke at holdet arbejder endnu bedre sammen når vi igen skal have fart i skiene.

Status er 76,2 km til Dey2 herfra er der ca 100 km til Summit og derfra 246 km til helikopter afhentningspunktet. Vi forventer at gå distancen til Dey2 på 3 dage og der tage endnu en hviledag, for at se den forladte militære installation. Fra Dey2 skal vi bruge 4 dage til Summit og der fra 8 dage til afhentningspunktet. De betyder at vi forventer at have gennemført ekspeditionen om 16 dage, altså i alt at bruge 23 dage på krydsningen. Denne beregning kræver dog, at vi ikke kommer til at ligge stille andre pga af vejr og sygdom og at vi kan gå 30 km om dagen 8 dage i træk!

En masse uvisheder luger, men vi har klaret den først del af turen overalt forventning og vi har stadig 3 dage i reserve op til de 27 dage vi maksimalt kan bruge.

Personprofil på Magnus, holdets fysiker

23 år gammel. Jeg studerer fysik på tredje år på Københavns universitet. Turen kommer for mig på et tidspunkt, hvor man søger en mening og forståelse med tilværelsen og sig selv. Den fysiske udfordring er et vigtigt aspekt for mig, samt den naturoplevelse der ligger forude for vores ekspedition, der nok ikke kan sidestilles med meget andet. Det mentale plan er af stor betydning for mig, idet man her skal finde og udforske sine egne og gruppens grænser.

Jeg træner ca. 5 gange styrketræning om ugen, hvortil jeg har tilføjet dæktrækning fra oktober måned en gang om ugen.

Magnus er super engageret deltager, der altid tager hans tørn selvom han til tider har været meget udkørt. Magnus er i øvrigt vild med ketchup han er sågar set, sidde og spise denne pragtfulde

ingrediens direkte fra tuben for at sikre at der ikke gik noget til spilde.

Dag 6

12/05/07 22:14

Hvad der sker på isen, bliver på isen

N 66 52,648 W 047 46,724

Morgen og formiddag hårdvind fra sydøst med 8 frostgrader, eftermiddag aftagende til frisk vind. Efter en god debat i går aftes efter at vi havde spist brændende kærlighed med røde pølser og ketchup diskuterede deltagerne turen indtil videre mht march tempo og pauser etc. Selvom alle deltager har trænet op til turen er der stor forskel på, hvor meget den enkelte kan præstere under påvirkning af kulde, vind og især hvem der kan arbejde sidst på dagen når energidepoterne er tømte. Holdet er godt og vel to dage foran tidsplan så det er reelt ikke et problem. Ekspeditionslederen bad blot holdet diskutere individuelle holdninger og forventninger til ekspeditionen, nu hvor alle er kommet godt af sted og har haft mulighed for at måle deres eksakte styrker imellem hinanden. Deltagerne kunne ikke nå til umiddelbar enighed, og besluttede derfor at fortsætte som hidtil. I dag lagde vi ud i hård modvind med snefugning op i 40 cm højde. De første pas var hårde, men effektive. Det blæste hele dagen, men vi nåede at tilbagelægge 23,4 km og 140 højdemeter så vi godt tilfredse. Det er blæst op igen hertil aften så vi har sikret teltene godt og håber det driver over inden vi skal videre.

Holdet er blevet ramt af den første sygdom. En af deltagerne har været inficeret med en luftvejsinfektion inden afgang. Infektionen blev spottet på dag 3, men deltageren mente ikke det var slemt og har derfor gået med den indtil nu hvor ekspeditionslederen har taget kontakt til holdets eksterne læge for at søge råd. Det har resulteret i at den inficerede deltager samt to andre som har opholdt sig i samme telt er startet på en penicillinkurv for at slå sygdommen ned. Det gør at vi desværre ikke kommer til at bevæge os i morgen, vejret ser heller ikke alt for godt ud, så vi bruger dagen som hviledag og for lavet lidt små reparationer af grejet.

Personprofil på Christian holdets grejmand

24 år gammel, ansat som souschef i The North Face Store i fields. Ydermere forventer jeg at begynde på politiskolen til oktober. Dette projekt, som jeg vil tillade mig kalde det, vil uden tvivl, tvinge mig ud over mine fysiske og mentale grænser. Jeg ser det lidt, som en proces, hvor jeg lærer rigtig meget om mig selv og min egen formåen. Den sværeste kamp, bliver dog uden tvivl ens egne

tanker og begrænsninger man vil få undervejs, når benene ikke vil mere. I disse situationer bliver gruppen den, man kan læne sig op af.

Jeg har trænet med et ugentlige dæk træk i dyrehaven. Og ellers alle former for idræt, squash, fodbold, løb, styrketræning. Samt øget mine daglige madrationer, således jeg kunne opnå en kampvægt på 100+.

Christian skal bruge meget energi for at holde fart i kampvægten på de 100+, men efter han har justeret energiindtaget er han inde i en stærkt opadgående kurve.

Overskrift citat Dennis

Dag 5

11/05/07 22:12

Godt så

N 66 58,074 W 048 16,862

Solskin, formiddag frisk vind med snefygning, eftermiddag let vind og skyfrit.

Torsdag aften var ekspeditionslederen sammen med hans sanitetsassistent på stuegang, for at sikre at der ikke er nogle deltager der havde enten overbelastningsskader eller andre ting som kan påvirker deres helbred på resten af turen. Udover de obligatoriske vabler og ømhed i musklerne har holdet ikke de store problemer. 2 deltager døjer med væske- og sukkerbalancen, vi har forsøgt at tillemppe føden og væsken så alle får en optimal mængde energi.

I starten af ekspeditionen, hvor vi passerede bræfaldet med meget uvejsomt terræn gik ekspeditionslederen forrest for at navigerer og sikre sig at det var muligt at passerer snebroer etc., med indlagte 10 minutters pauser hvert halvtredsenstyvende minut. Efter at være kommet op på isplateauet overgik vi til at roterer om at gå forrest med ekspeditionslederen som tredje mand for at han der, kan navigerer bedst muligt. Her gik vi i starten 3 gange 15 minutter og med 10 minutters pause. Nu er vi gået over til at gå 3 gange 20 minutter, fordi når vi først er varme er det bare om at få tilbagelagt nogle km. De km vi går imellem hver pause kalder vi for pas.

Af sted i morges i en frisk mod vind godt pakket inde bag ansigtsmasker og briller tilbagelagde vi de første 3 timer i moderat tempo, da terrænet stadig stiger jævnt.

Klokken 1100 mødte vi en australsk ekspedition som passerede isen fra øst mod vest. De havde

været af sted i 29 dage og med det tempo de lagde for dagen går der nok mange dage inden de er tilbage i civilisationen.

I dag kom vi først frem til vores lejr klokken 1820 efter 10 timer på ski. Alle er godt trætte både fysisk, men også efter den friske vind og intensiv sol. Vi har gået 23,2 km og 260 højdemeter.

Det virker fint med at gå i 3 gange 20 minutter, så det vil vi fortsætte med de kommende dage. Sidst på dagen går tempoet dog generelt ned, i aften vil vi diskutere mulighederne for at optimere vores præstationer.

Personprofil på Per holdets IT guru og sanitetsassistent

31 år gammel, arbejder som Netværks Konsulent og bor i Virum Er pt single piger. Har igennem nogle år rejst rundt i verden og dyrket bjergbestigning. Har altid været fascineret af de gamle eventyrere. Da der var tid til at tage en pause fra bjergene, var denne tur et naturligt alternativ. Ser frem til både de store natur oplevelser, fysiske udfordringer, men også de mentale som nok bliver de største.

Per er inde i en opadgående periode så vi forventer stor hjælp fra hans side fremover.

Overskrift citat Ane, holdets eneste kvinde

Dag 4

10/05/07 22:07

Husk vi er på ekspedition, det skal gøre lidt ondt

N 67 03,639 W 048 47,412

Solskin.

Formiddag frisk vind med snefygning 15 frost grader

Eftermiddag let vind med perfekt føre

Efter at Mathias i går aftes fandt hans første surprise frem er alle enige om at, overdivelse fremmer forståelsen, 1,5L af den bedste whisky. 1,5L er meget, rigtig meget whisky inde på indlandsisen, jeg er ret sikker på at Mathias kommer til at slæbe den helt over på den anden side, men så skal den også nok blive drukket.

Efter at være kommet op det egentlige isplateau har vi sat kurs mod Dey 2. Dey 2 er en forladt gammel amerikansk radarinstallation fra den koldekrig, Den blev rømmet på 4 timer, og står derfor

fuldstændig som da den var bemanded. Besøget vil blive en god adspredelse fra den ellers lange vandring over isen.

Fra vores lejr 3 og til Dey 2 var der 146 km og fra Dey 2 til vores helikopter afhentningspunkt er der 362 km i alt 508 km. Inden vi kommer til helikopter afhentningspunktet skal vi passere Summit som er isplateauets højeste punkt i 2490 højdemeter. Vi lagde ud i 660 m og opsamlingspunktet ligger ca i 700 meters højde.

Solen skinnede fra morgenstunden, men med frisk vind fra Summit var de første 3 pas meget kolde samtidigt med opstigningen fortsatte om end ikke med samme stigningsprocent hele tiden.

I dag har vi tilbagelagt 21,3 km og 240 højdemeter. Det betyder at vi har ca 486 km igen.

Personprofil på Dennis, holdets altmuligmand

30 år gammel, arbejder som tømrer i København, hvor min kone og jeg også er bosat.

Tror nok det er målet i at køre fra den ene side af grønland til den anden, der er den største motivation for mig, den hårde fysiske kamp det med garanti bliver, og det forhåbentlige store væggtab som jeg er blevet lovet. Træningen har for mig bestået af 2 gange styrketræning om ugen, samt dæktrækning i weekenden Siden oktober måned, håber det er nok

Det er nok, selvom at Dennis lagde ud med lidt maveproblemer i starten er han kommet godt igen og hans lune humør varmer her ude på isen.

Dag 3

09/05/07 21:22

Pragtfuld etape op det egentlige isplateau

N 67 08,185 W 049 12,570

Morgen og formiddag, overskyet med let snefygning og 10 frost grader. Eftermiddag skyfrit med let vind fra syd, skiftende til østlig vind.

Efter en hård dag for ben og ryg i går, så vi fra morgenstunden frem til, at gennemføre den sidste opstigning i god stil.

Det viste sig ikke at være helt så nemt som vi havde håbet. Vi lagde ud med en hårdopstigning op

igennem den sidste blåis på ca 150 højdemeter. Det var en hård start der med det samme satte sig i benene, men belønningen kom på efter at have passeret det sidste planlagte waypoint. En fantastisk udsigt udover det landskab vi har kæmpet os igennem de sidste dage.

Efterfølgende kunne man begynde at fornemme at terrænet fladede lidt ud, om end stadig jævnt opadgående. Vi har nu gennemført den hårdeste del af ekspeditionen, selvom der selvfølgelig venter os mange opslidende dage fremover.

I dag har vi tilbage lagt 23,9 km og 200 højdemeter, vi synes selv at det er hammer godt gået de foregående dages strabadser taget i betragtning. Andre hold bruger op til 5 dage at gennemføre det terræn vi har passeret på 3 dage.

Personprofil for Mathias, holdets pladespiller.

30 år gammel og arbejder til dagligt med finansiering af eksport. Jeg kan ikke sætte en finger på en nøjagtig grund til jeg i dag befinder mig på Grønland. Det er nok en blanding af eventyrlyst, udlængsel og en test af mig selv. En test af både hoved og krop, for selv om det er min ben der kommer til at bæger mig over isen er det hoved der i sidste ende får det til at lykkes... eller fejle. Man er meget alene på sådan en tur for selvom vi går, arbejder, spiser og sover som en gruppe. De mange timer, hvor det ene ben skal sættes foran det andet er det dig selv du skal kæmpe med og imod. Når kampen bliver for hård har man heldigvis gruppen at støtte sig til.

Jeg har ikke trænet særligt hårdt før jeg meldte mig til turen, men har siden intensiveret træningen væsentligt. Jeg føler mig stærkere end jeg kan huske jeg før har været, og så må vi se om det rækker.

Mathias er pt rigtig godt gående, men det skal jeg nok få pillet af ham de næste dage.

Dag 2

08/05/07 19:21

Det du ikke dør af gør dig stærkere

N 67 12,172 W 049 37,846

Overskyet med frisk vind om formiddagen og hårdvind om eftermiddagen temp 10 frost grader.

Vækkeuret ringede klokken 0600, det er ved at være 2 måneder siden vi var på træningstur til Norge, så for at være sikker på, at vi kunne nå at være klar til afgang klokken 0730, havde vi stilet uret i god tid. Vi var klar 10 minutter før afmarch tid. Så i morgen ringer uret først klokken 0610. Der skal spares tid alle steder hvor det er muligt.

Vi fortsatte igennem samme smukke og varierende landskab som i går, i dag krydret med en stejl opstigning til sidst, for dem som havde overskud var der mulighed for at nyde det betagende is landskab med de grønlandske fjelde i baggrunden.

Dagens tempo var præget af gårdagens hårde march, alle deltager kæmpede for at tilbagelægge så stor en distance som muligt. I mod slutningen af dagen var der dog flere som var dehydrerede og som var ved at gå sukkerkolde. Ekspeditionslederen besluttede derfor at droppe det sidste pas og vi gik derfor i gang med at indrette lejr klokken 1700.

Vi har gået ca 8 km i dag og steget 300 højdemeter.

Alle går tidligt i seng i aften, så holdet er klar til den sidste opstigning igennem bræfaldet i morgen.

Dag 1

07/05/07 19:18

Men this is what we where trained for

N 67 10,361 W 49 55,851

Solskin med enkelt skyer, vindstille temp 2 graders frost.

Sidste deltager, Ane, ankom til Kangerlussuaq i dag klokken 0940. Efter en kort velkomst, klædte Ane om til det tøj hun skal bære de næste 27 dage, minimum.

Hele holdet var nu samlet og klar til at begynde vores ekspedition over isen, næsten uvirkeligt at det endelig er nu efter næsten et års venten og forberedelse.

Enkelte deltager har desværre lidt bøvl med maven, sandsynligvis pga spænding, men det skal ikke have lov til at forsinke vores afgang.

Vi blev transporteret ud til isen med en stor terrængående bus med alt vores grej på traileren, en tur på halvanden time. Vi så gæs, moskusokser og rensdyr en super flot tur, men alle deltager sad samtidigt og koncentrerede sig om den forestående krydsning.

Ved ankomst til vej enden, var alle fokuserede på at få en god start og der gik ikke længe før vi var på vej af sted over isen.

Dagens styrt udførte Mathias ca halvvejs, da han efter at have kæmpet sig op over et større isbjerg, lige skulle nå at fyre et par smarte bemærkninger af. Begge pulke begyndte at glide fremover og inden han kunne nå at reagerer fortsatte de udover en lodret kant og 3 meter ned, Mathias blev trukket med og selvom han kæmpede for at standse de løbske pulke endte han på bunden, til stor jubel for tilskuerne. Oplevelsen var et muntert indslag, da Mathias heldigvis ikke kom til skade, men samtidigt en reminder til alle om at vise ekstrem agt på given hed i alle faser af ekspeditionen. Mathias kom stærkt igen og overtog endda ekstra vægt fra en af de andre deltager der havde behov for at blive aflastet lidt.

Terrænet er ekstremt flot og varieret med blåis, snebroer og andre fantastiske natur skabte is figurer. Særligt det område vi har bevæget os i dag og det der venter i morgen kræver en stor fysisk indsats og vi er derfor meget godt tilfredse med at have tilbagelagt 6 km i dag, på kun 5 timer.

Alle deltager er ved godt mod og klar til at give den gas i morgen.

Dagens overskrift citat Per

Dag 0

06/05/07 22:11

Vi krydser Grønlands indlandsis fra Kangerlussuaq til Tasiilaq - en tur fra vest til øst på ca. 600 km. Vi starter i morgen d. 7. maj og forventer at ramme østkysten senest d. 3. juni, det giver os 27 dage til at tilbagelægge distancen.

Holdet blev sammensat tilbage i juli måned og består primært af folk fra Storkøbenhavn. Derfor har holdet haft optimale muligheder for sammen at træne til de ekstreme fysiske prøvelser der venter os når det grønlandske klima viser tænder.

Inden ankomst til Grønland har hele holdet været på træningstur til Norge – mere om denne tur senere!

Vi ankom til Kangerlussuaq torsdag d. 3. maj hvor vi straks blev indkvarteret på et nærliggende vandrehjem. Efterfølgende gik vi i gang med at kontrollere det medbragte materiel samt det grej som allerede var på Grønland, her i blandt provianten.

Hver deltager medbringer selv alt beklædning, Åsnes Rago ski, sovepose og liggeunderlag. Provianten leveres i store poser som vi så pakker i mindre poser, så det passer med de dagrationer vi har beregnet vi har brug for, i vores tilfælde til 27 dage samt 3 nødrationer – hvis vi skulle blive forsinket primært pga. vejret! Morgenmaden består af havregryn, sukker, rosiner, smør iblandet mælkepulver suppleret med kakao, kaffe eller te. I løbet af dagen står den på chokolade, kiks, slik og endnu mere chokolade alt sammen skyllet ned med mange liter energidrik. Aftenmåltidet består af specielt frysetørret mad som er kød og grøntsager der har fået udtrukket væsken som så bliver tilbageført under tilberedningen i form af smeltet sne. Aften retterne bliver endvidere krydret med diverse saucer og ris, pasta eller kartoffelmos.

Alt udstyr er blevet gennemgået minutiøst for slidtage etc. Den mindste fejl er blevet udbedret og optimeret sådant at udstyret nu er max klar – ligesom deltagerne. Pakningen blev afsluttet lørdag. I dag har vi været på moskussafari og fået en super rundvisning i området omkring Kangerlussuaq. Alle pulke står pakket på lageret og deltagerne nyder de sidste timer i civilisations navn, med masser cola slammad mm. Nu venter vi bare på at det skal blive mandag så vi kan komme af sted. Guide for Nerthus Explore Morten, 30 år, gift, datter på 3 1/2 år og bosiddende i Nørresundby. Fortid som oversergent i Jægerkorpset som bl.a. patruljefører. Indtrådte på holdet i januar 2007. De følgende dage vil der dagligt være et afsnit med hver enkel deltagers data, udgangsniveau og egne forventninger etc. til turen.

